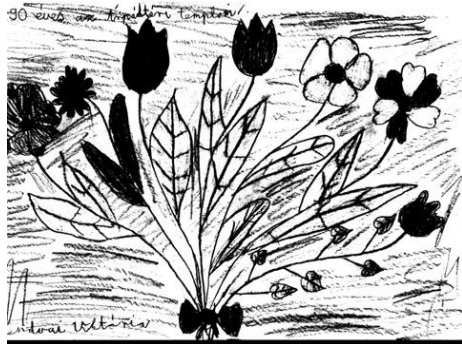

BOLDOGOK, AKIK NEM LÁTNAK, ÉS HISZNEK

A húsvét köré csoportosuló események tanítványi szereplői közül három fő alak emelkedik ki: Júdás, Péter és Tamás személye.

Júdás elárulta, Péter megtagadta, Tamás hitetlenkedett. Ők hárman a Jézust körülvevő gyülekezeti tagok egy-egy típusát képviselik, és a mai kor keresztyénségének Jézus Krisztushoz való viszonyulását is példázzák.

Mi most csak saját népünkre, nemzedékünkre és gyülekezetünkre nézzünk. Az elmúlt fél évszázadra.

Fájdalom, hogy voltak, akik elárulták az Urat, az Egyházat. Voltak, akik megtagadták, bár lehet, hogy később a

bűnbánat könnyeivel könnyörögtek bocsánatért Jézus Krisztushoz.

A mai "tanítványok" e két típusa – úgy érzem – távol áll tőlünk. Nem úgy Tamás példája.

Mi volt az ő hitetlenkedésének, kételkedésének alapja? Annak a csodálatos húsvétnak estéjén együtt vannak a tanítványok, kettő hiányzik közülük: Júdás és Tamás. Ezen az estén „eljöve Jézus, megállta közepén, és megmutatá nékik kezeit és oldalát”. Amikor ezek az örvendező tanítványok találkoztak Tamással, első dolguk volt elmondani, hogy „láttuk az Urat”. Tamás nem hitt a tanítványok bizonyoságtételének, hogy az Úr valóban feltámadott. „Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.”

A tanítványok ott, akkor az egyházat jelenítették meg, s szavaikat felfoghatjuk igehirdetésnek is.

A Mennyei Atya Jézus Krisztus feltámadásának hírül adására, „megbizonyítására” ma sem ad az ő egyházának az igehirdetés mellett semmi más eszközt.

Tamás ezt az Isten által adott „eszközt” vetette meg – mint sok mai keresztyén. Neki többre volt szüksége – ugyan mi lehet több, mint amit Isten ad? Neki „érzéki bizonyosságra” volt szüksége. Igazi mai ember, aki csak azt tartja valóságnak, aminek létezéséről érzékszerveivel meggyőződhet.

Nyolc nap múlva ismét együtt vannak a tanítványok. Most már velük van Tamás is. Most már ott van ő is a gyülekezetben. Az Úr ismét megjelenik. Tamás „meggyőződhetne” arról, hogy a tanítványok (a gyülekezet, az Egyház) bizonyoságtétele igaz: Krisztus feltámadott!

De nem fogadja el Krisztus által felkínált lehetőséget, csak ennyit mond: „Én Uram, én Istenem!” És ebben a pár szóban benne van minden szégyene, bűnbánata, bizonyosságra jutó hite és öröme.

Erre mondja az Úr: „Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél, boldogok, akik nem látnak, és hisznek!”

Hiszen a hit lényege „a nem látott dolgokról való meggyőződés” /Zsid. 11:1/.

Amit hiszünk, azt nem kell látnunk, s amit látunk, azt nem kell hinnünk. Jézus Krisztus feltámadása nem az érzékeny tárgya, hanem a hit ajándéka.

A mai keresztyének Krisztus feltámadása felőli bizonyosság tekintetében ugyanolyan helyzetben vannak, mint Tamás. Számunkra sem adatik más „eszköz” ezt illetően, mint az igehirdetés. De az első tanítványok bizonyoságtételének vékony kis patakocskája hatalmas folyammá duzzadt az Anyaszentegyház több mint kétezer éves igehirdetésében.

Tamásnak semmi oka nem volt kétségbe vonni a többiek bizonyoságtételét. A nyolcadik napon Tamás érzéki bizonyosságot nyert afelől, hogy Krisztus valóban feltámadt, saját szemével látta az Úr valóságos testét, tenyerét a szegek, oldalán a dárda által ejtett sebeket.

Nekünk is ígértünk van arra, hogy Őt egyszer szemtől-szemben meglátjuk úgy, amint van. Ahogyan Tamás is látta. Ez halálunk után az örökkévalóságban következik be.

Jézus Krisztus szava ott is hangzik majd: „Boldogok, akik nem látnak, és hisznek”. Mert ekkor már nem ismétlődik meg Tamás esetének az a része, hogy látott, és hitt. Ott már, a színről-színre látáskor késő lesz a feltámadott Krisztusban hinni.

Az örök boldogsághoz az út a feltámadott, élő Jézus Krisztusban való hitben megélt földi élet.

Aki pedig a feltámadásról hitbeli bizonyosságot akar nyerni, annak az Egyházba kell jönni, ahol hangzik az ígehirdetés, a bizonyágtétel: KRISZTUS FELTÁMADOTT

Dr. Szalkay Kázmér

DEBRECEN. ÁRPÁD TÉRI TEMPLOM

1911. május 15-én került sor templomunk alapkövének letételére. Az alapkövben emlékiratot helyeztek el, amelyben utalás történik a templomépítés körülményeire. Idézzük hát magát ezt az iratot:

„Már az 1883. Évben készített egyházközségünk akkori lelkész-kara indítványt, amelynek értelmében az akkori Szarvaspíacon templom építendő. Ma ez a tér a hazát alapító Árpád vezér emlékét hirdeti. Néhai Vecsey Imre építész és felesége, Bruckner Karolina úrnő, nagyszülei és szülei iránti kegyeletes érzéssel – a 15370 négyszögöl majorsági földjüket alapítványlevelükben templom építésére hagyományozták.”

Így végződik az emlékirat:

„Ezzel lezárjuk ezt az emlékiratot szívünknek azzal a hő óhajtásával, hogy templomunk az Árpád téren több századig álljon fenn, és hirdesse Árpád hazájában az Úr Jézus Krisztus evangéliumát, jó Istenünk dicsőségét híveinknek és utódainknak lelki üdvére, a szeretet, az erkölcs és egyháziasság terjesztésére és erősítésére.”

Letétetett tehát az alapkö, s rá két és fél évre, 1913. december 20-án az építkezés befejeződött. A felszentelés időpontját 1914. január 18-ra tűzték ki.

Milyen is ez a szemet gyönyörködtető épület?

Nyíregyháza felől, a 4-es számú főúton Debrecenhez közeledve, már a város határánál szemünkbe tűnik az Árpád téri templom monumentális hatást keltő, tiszteletet parancsoló tömbje. Először a torony csúcsán helyet foglaló hatalmas, művészi formált kakas – a hitbeli éberség szimbóluma – ragadja meg tekintetünket. Majd a toronysüveget körülvevő fiatornyocskákban gyönyörködhetünk. A templom mellé érve aztán kibomlik előttünk a neoromán stílusban fogant, magyaros díszítésű eklektikus épület egész szépsége. Először úgy tűnik, hogy egy erdélyi református vártemplomocska nagyra nőtt, modern testvére előtt állunk. De a főbejárat mélységben tagolt, kihangsúlyozott félkör íve román stílusra emlékeztet. A hatalmas rózsablakokat pedig a gót stíusból kölcsönözte a tervező.

Az oldalbejáratok fölötti tympanon-szerű kiképzés a tartó oszlopokkal együtt az ógörög építészetet idézi. A főbejáratú ajtó csodálatosan szép kovácsolt vashevedere a régi, magyaros ruhák zsinór rátétjét juttatják eszünkbe.

Nézzünk körül belül is!

Belépve a templomba meglep bennünket az áhítatos csend, a méltóságos nyugalom. Pedig szinte a templom falánál zúg-morajlik egész napon át, vasárnap is a 4-es főút szakadatlan, idegtépő

gépjármű-forgalma. Szinte felsöhajtunk, de jó egy kicsit távol lenni a világ lármás zajától!

Bordás, gótikus a fehér mennyezet. A csücsívesen összehajló bordák az imára összetett kéz ujjaira, a léleknek felfelé, Istenhez való vágyakozására emlékeztetnek. A falak fehérek, semmi díszítés. De a főbejáratl szemben levő fal, ahol a szószék is elhelyezkedik, szerényen tagolt építészetiileg. Vajon pusztán ornamentikának szánta-e a tervező, vagy valamilyen mélyebb gondolatot is bele rejtett?

Ha türelmesen szemlélődünk, meglepetten fedezhetjük fel, hogy három glóriászerű kis kör rajzolódik elénk, amelyek egy pontban, és éppen ott metszik egymást, ahol a szószék áll. A három kis kör pedig egy közös, nagy körbe foglalható.

Mindez lehet csupán csak építészeti díszítés is. De szabad nekünk arra is gondolni, hogy az építész egyrészt a Szentháromság, a Trinitas titkára akart utalni, másrészt pedig arra, hogy a református istentisztelet középpontjában az Ige, az igehirdetés áll.

Beszédes az ornamentika sok lángoló szív alakja is. A szív a szeretet jelképe, s kinek ne jutna eszébe, hogy „az Isten szeretet”.

Végül szóljunk arról, hogy az Árpád téri gyülekezet első lelképásztora Zih Sándor volt. De szolgált itt többek között három olyan lelkész is – Maklár Kárpoly, Révész Imre és Dr. Bartha Tibor – akiket később püspököknek választott meg a Tiszántúli Egyházkerület.

E rövid ismertető végén Isten iránti hálaadással és kegyelettel gondolunk templomépítő elődeinkre. Buzdítson bennünket áldozatkészségük, erős hitük és jövőbe vetett reménységük arra, hogy mi is megtegyünk mindent azért, hogy utódaink is ebben a gyönyörűségeken szép templomban dicsőíthessék az Egyház Urát, Jézus Krisztust.

/Részlet Dobos Lajos kéziratából

ELINDULNI A KERESZT ALÓL

Boldog titok: a Golgotán
kezdhetek el minden napot,
megköszönve a meghálálhatatlan,
csodálatos áldozatot...
s akkor csupa fény lesz a reggelem,
minden úton ez a fény jár velem.

Hisz bűnteher és gondteher
lehull és ottmarad
a szabadulást hirdető
krisztuskereszt alatt!
Szabad szívvel, kézzel indulhatok,
ha várnak rám az új feladatok.

Biztatóbb, szebb és boldogabb
új reggel lehet-e:
elindulni, mint Isten
megváltott gyermeke,
kinek szíve szeretetről dalol,
a Golgotáról, a kereszt alól.

KRISZTUS PANASZA

Ismeretlen középkori német szerző verse

Míg királynak csúfoltak,
tövissel koronáztak,
leköptek, meggyaláztak,
rád gondoltam csupán.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Halálra kárhoztattak.
Ártatlan elítéltek.
Hegyre vonszoltam érted
roskasztó keresztfám.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Keresztfára feszítve,
szögektől általverten
teéretted szenvedtem
a véres Golgotán.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Ég és föld velem érzett
:elsötétült, megrengett
.Mehaltam teéretted
tengernyi kín után.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Mint ahogy a halálban,
most is a mennyekben
rád gondolok szünetlen,
éretted esd imám.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Jézus csak szarvával gyógyította meg
a lepraoszt. Boldogok voltak,
mind a 10-en.
De a lepraoszt közül csak egy
bélpoklos jött vissza Jézushoz,
megköszönni.

-Hol a többi 9? - kérdezte Jézus.
Ezért, mert

vissza jött

az az egy
bélpoklos,
jót tett
vele cse-

re'be.

Tanács:

Amit tesznek érted, köszönd is

soha ne ^{meg!} csináld azt, hogy ha jöt
tesznek veled, csak úgy elmész!

SANTA FRUZINA 2. A. ORSI

Gyülekezeti hírek

- Január 20. – Az egyetemes imahét keddi alkalmát az Árpád téri templomban tartották meg a debreceni keresztyén gyülekezetek. Utána szeretetvendégségen fogadta nőszövetségünk a különböző felekezetek lelkészeit és hozzátartozóit. Mind a templomban – ünnepélyes keretek között – mind az imateremben hálát adtunk a templomunk 90 éve történt felszenteléséről. Az imahét „Békesség” témájához kapcsolódóan kiállítást rendeztünk Zuggó Gábor iparművész fényképeiből, amelyek Isten teremtett világáról, a nyugalomról és Isten békességéről „prédikálnak”.
- Január 31. – Egyházkerületi nőszövetségi tanácskozás Hajdúszoboszlón, Dr. Szalkay Kázmérné mint megyei összekötő vett részt.
- Február 15. – Presbiteri gyűlés. A hivatalos része (zárszámadás, költségvetés) után köszöntünk el presbiterünköt, Szilágyiné Asztalos Évától és férjétől, akik mindketten gyülekezeti újságunk szerkesztői voltak. A fiatal házaspár új egyházkerületi feladatot kapott: Éva a Beregdaróci Konferencia- és Üdülőközpont ügyvezető igazgatója lett, János pedig az informatikusa.
- Február 21. – Egyházmegyei gondnoki értekezleten vett részt Pálfi Antal, gyülekezetünk gondnoka.
- Február 16-21. – Nőszövetségi Bibliaiskola került megrendezésre 10. alkalommal Berekfürdőn. (Liszka Noémi)
- Február 28. – Presbiterképző tanfolyam.
- Március 13. - /Bokor Kálmánné, Fodor Albertné, Kardos Dénesné, Dr. Szalkay Kázmérné/
Szombat délelőttöként nyolc konfirmandus készül a konfirmációi vizsgára.
Március 5. – A Püspöki Hivatalban megbeszélés a gyülekezeti ifjúsági vezetők számára – „Regionális Csillagpont” címmel. (Liszka Noémi)
Március 5. – A keresztyén nők világimanapja debreceni alkalmának a Kistemplom – Ispotály Ref. Gyülekezet adott otthont. A központi téma Panama volt, a panamai asszonyokért imádkoztunk.
Március 7. – Bőjt 2. vasárnapján Csoma Zoltán nyírbogáti lelképásztor hirdette az igét az úrvacsorás istentiszteleten.
Március 14-én, vasárnap nemzeti ünnepünkre emlékeztünk a templomban.
Március 19-20-án egyházkerületi presbiteri konferencia volt Berekfürdőn. (Résztevők: Pálfi Antal gondnok, Kovács Gyula presbiter.)
Március 20. – A Református Nőszövetség tisztújító küldöttgyűlése Budapesten a Klauzál téri gyülekezetben. (Résztevők: Dr. Szalkay Kázmérné, Mező Ottóné) Megválasztott tisztségviselők: Dr. Pásztor Jánosné elnök, P. Tóthné Szakács Zita elnökhelyettes, Fónagy Miklósné titkár, Sóhajda Gyuláné pénztáros.
Családi istentiszteleteket tartottunk:
- január 4. – 9 gyermek,
- február 1. – 15 gyermek és fiatal,
- március 7. – 21 gyermek és fiatal volt jelen.

KERESZTELÉS:

Név: Hajdú Balázs Született: 2000. 11. 29.

Hajdú Balázs	2000. 11. 29.
--------------	---------------

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” /Ézsaiás 43,1b/

TEMETÉSEK:

Név Életkor(év) Lakcím:

Both István	81	Székely u. 11.
Id. Nagy István	78	Apafi u. 28.
Lengyel Lajos	79	Botond u. 12.
Dupka Andrásné Nyerucz Piroska	85.	Eötvös u. 84.
Tóthné Györfi Mária	57.	Huszár Gál u. 15.
Juhos Tibor	68.	Rózsahegy u. 22.
Szalkay Levente	54.	Budapest
Fodor Jánosné Lisztes Zsuzsanna	75	Debrecen-Nagycsere
Bodnár János István	57	Kassai u. 80.
Dr. Papp Lajosné Dr. Nagy Ildikó	47	Kossuth u. 32.
Gitye Sándor	82	Apafi u. 54.
Sápi Istvánné Mészáros Piroska	92	Budapest
Dr. Némethy Sándor	77	Petőfi tér 6.
Varga Zsigmond	78	Kaszás u. 27.
Pap Ferencné Mester Julianna	80	Kút u. 31.
Vilmányi Lászlóné Szabó Ilona	75	Malvin u. 37.

„Tebened bízunk eleitől fogva...” (Zsoltárok 90,1)

Szerkesztette: Szilágyiné Asztalos Éva és Vasas Katalin
Felelős kiadó: Dr. Szalkay Kázmér

KONFIRMANDUSOK

Felnőtt konfirmáció

Név:	Született:	Konfirmáció:
Takács Levente	1978. február 16.	2003. december 7.
Fekete Tibor	1972. december 1.	2003. december 25.
Mile Anett	1979. december 21.	2003. november 24.

„Valaki azért vallást tesz énrolam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.”

ISTENTISZTELETI ÉS EGYÉB ALKALMAINK:

Vasárnap: de. 9 óra, templom – **istentisztelet**

Vasárnap: de. 9 óra, gyülekezeti terem – **gyermek istentisztelet.**

Vasárnap: du. 16 óra, gyülekezeti terem – **istentisztelet**

Csütörtök: du. 17 óra, gyülekezeti terem – **biblióra**

Péntek: du. 17 óra, lelkesi hivatal – **ifjúsági Biblióra**

Hétköznap: de. 8 óra, gyülekezeti terem – **reggeli istentisztelet**

- ♦ Nőszövetségi teadélután: minden hónap harmadik vasárnapján, du. 157 órától a gyülekezeti teremben
 - ♦ Presbiteri biblióra: minden hónap első csütörtökén, du. 17 órától a gyülekezeti teremben
 - ♦ Családi istentisztelet: minden hónap első vasárnapján, délután 16 órától a gyülekezeti teremben
- Csigatészta készítés: minden szerdán du. 13 órától a gyülekezeti teremben.

